

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Ülkemiz, ekonomik etkinlikler bakımından çok çeşitli sektörü aynı anda barındıracak özelliklere sahiptir. Bu sektörler içerisinde en önemlilerinden biri de hayvancılıktır. Cumhuriyet'in kuruluşundan itibaren hayvancılık, ülke ekonomisi içerisinde büyük bir paya sahip olmuş ve bu süreç içerisinde sürekli denecek bir gelişme çizgisi yakalayabilmiştir. 1980 sonrası ihracata dönük üretim ve serbest pazar ekonomisinin uygulamaya konulmaya çalışılması, hayvancılık için kırılma noktası olmuştur. 1980 sonrasının serbest pazar anlayışı, hayvancılığın çeşitli dallarında dış bağımlı olunması ve ithal ürün alışkanlığıyla günümüzde kendini göstermektedir.

Hayvancılıkta yaşanan sorunlar, rakamlara da yansımıştır. 1983-2005 yılları arasında büyükbaş hayvan varlığında ciddi bir gerileme yaşanmış ve 13 milyon olan büyükbaş hayvan sayısı, 10,6 milyona düşmüştür. 2006 yılında aynı seviye civarında kalan büyükbaş hayvan varlığı, 2007 yılında 11 milyona yükselmiştir. Bu yükselmede büyükbaş hayvan için verilen desteklemenin başat rol oynadığı bilinmektedir. 1983-2005 yılları arasında koyun varlığında da bir düşüş görülmüş ve 40 milyondan 31,5 milyona bir gerileme yaşanmıştır. Koyun varlığındaki düşüş, 2006 ve 2007 yılında da devam etmiştir. 2007 yılına gelindiğinde koyun varlığı 25,5 milyon civarına gerilemiştir. Hayvan varlığındaki bu olumsuz değişimler sadece et ve et ürünlerinde değil; süt ve süt ürünleri, dericilik, yem gibi sektörlerde de kendini göstermiştir.

Ülkemizde et ve süt üretiminde yaşanan en başlıca sorunlardan birisi kaçak üretimdir. Et üretiminin yarından fazlası, süt üretiminin ise üçte ikisi kayıt dışıdır. Ayrıca; karma yemlerin hammaddelerinde yaşanan dışa bağımlılığın %50'nin üzerine çıkması, hayvancılıkla uğraşanların yüksek maliyetlerle üretim yapmasına neden olmaktadır. Yüksek yem fiyatları, kaçak et oranının yüksek olması, yurt dışından gelen ürünlerin sübvansiyonlu olmasından dolayı yerli üreticinin rekabet ve üretim şansı azalmaktadır.

Sektörel anlamda et ve et ürünlerinde rekabetin yaşanması, hayvancılığın ülke ekonomisine katkı sunması yalnızca üretim yapılarak sağlanamamaktadır. Hayvancılıkta, yem bitkisi üretiminde devlet desteği yükseltilmeli ve topyekun uygulanacak bir tarım-hayvancılık politikası aracılığıyla ulusal çıkarların korunması sağlanmalıdır. Çünkü; Türkiye'de 1 kg sığır

etinin üretimi 5 Avro'ya mal olmaktadır. aynı oran AB'de 2.5 Avro seviyesindedir. Üstelik bu tabloda, Gümrük Birliği'nin ülkemiz aleyhinde olumsuz etkileri olduğu da unutulmamalıdır.

Ülkemizde uygulanan hayvancılık politikasına bakıldığında, sadece destekleme ile dâhi büyükbaş hayvan varlığında bir yükseliş yakalanabileceği görülmüştür. Buradan anlaşılmaktadır ki ulusal çıkarları gözetecek bir hayvancılık politikası ile çok daha büyük gelişmenin yaşanılmasının önünde hiçbir engel yoktur. Öncelikle bunun için hayvancılık, tarımsal sanayi ve yem sanayisinden ayrı düşünülmemelidir. Tarım ve hayvancılık politikaları bir bütün olarak belirlenmelidir. Tarım ve hayvancılık, serbest pazar ekonomisinin insafına bırakılmamalı; devletin denetim ve çeşitli yollarla müdahalesinin önü kapatılmamalıdır. EBK, SEK gibi kurumların özelleştirilmesi, kaçak üretim, dışa bağımlılık, yem sorunları, pazarlama önündeki engeller, Gümrük Birliği'nin zararları, hayvan hastalıkları gibi sorunlar ayrıntısıyla incelenmediği takdirde, tarım ve hayvancılık sektöründe iyileşmenin beklenmesi hayal olacaktır.

Bu bağlamda; hayvancılık sektörünün sorunlarının ve bu sorunların çözüm yollarının tespit edilmesi amacıyla Anayasa'nın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

1. Şevket KÖSE - Adıyaman
2. Ergün AYDOĞAN - Balıkesir
3. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
4. Gürol ERGİN - Muğla
5. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
6. Ahmet ERSİN - İzmir
7. Ali OKSAL - Mersin
8. Birgen KELEŞ - İstanbul
9. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
10. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
11. Rasim ÇAKIR - Edirne
12. Mehmet Ali SUSAM - İzmir
13. Selçuk AYHAN - İzmir
14. Hikmet ERENKAYA - Kocaeli
15. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
16. Tacidar SEYHAN - Adana
17. Abdülaziz YAZAR - Hatay
18. Osman KAPTAN - Antalya
19. Ensar ÖĞÜT - Ardahan
20. Muhammet Rıza YALÇINKAYA - Bartın
21. Kemal DEMİREL - Bursa
22. Ahmet KÜÇÜK - Çanakkale
23. Tekin BİNGÖL - Ankara